

РЕШЕНИЕ

Номер 1452

24.07.2020 г.

Град

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

5-ти търговски

На 21.07.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:

Иво Димитров

Членове:

Величка Борилова

Зорница Гладилова

като разгледа докладваното от Зорница Гладилова Въззивно търговско дело № 20201001002178 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.25, ал.4, изр.2 от ЗТРРЮЛНЦ.

С решение № 2561/12.06.2020 г. по т.д.№ 73/2020 Окръжен съд Благоевград, ГО, 3 състав е потвърдил отказ № 20200513113426/14.5.2020 г. на длъжностно лице при Агенция по вписванията към Министерство на правосъдието. Съдът се е мотивирал с това, че средствата за постигането на целите на Сдружението, както и чл.4 от Устава му били в нарушение на разпоредбата на чл.44, ал.2 от Конституцията на Република България.

Срещу това решение е подадена жалба от Я. П., в качеството му на председател на Сдружение с нестопанска цел „Гражданска инициатива за признаване на македонското национално малцинство в България и защита правата на гражданите на България с македонско самосъзнание”. Счита, че решението и носещинж срещу правата и законните интереси на гражданите на Република България с македонско самосъзнание и самоопределение като препятства правото им на сдружаване, което нарушавало чл.11, ал.1 от Конституцията на Република България. С чл.44, ал.2 от Конституцията на Република България се забранявали организации, чиято дейност е насочена срещу суверенитета и териториалната цялост на страната, единството на нацията, към разпадане на расова, национална, етническа или религиозна вражда, към нарушаване на правата и свободите на гражданите, както и организации, които създават тайни или военизирани структури или се стремят да постигат целите си чрез насилие. Такива действия не били заявени от учредителите и не се извеждали от целите на сдружението. Самото създаване на сдружението не представлявало такова действие. Правото на сдружаване било основно човешко право, признато за защита на индивидуалната свобода и права на всеки човек. Формалния отказ за вписването на сдружението означавал отказ да се признае на отделните лица правото им на сдружаване. Целите на сдружението били съответни на демократичното общество и съгласно нормата на чл.11, ал.2 от КПЧОС упражняването на това право не подлежало на ограничения.

Съдът като обсъди представените по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

С отказ № 20200513113426/14.5.2020 г. длъжностно лице при Агенция по вписванията към Министерство на правосъдието е отказало регистрацията на Сдружение с нестопанска цел „Гражданска инициатива за признаване на македонското национално малцинство в България и защита правата на гражданите на България с македонско самосъзнание” с мотиви, че в подаденото заявление за първоначална регистрация на

сдружението в поле № 12г /в което се посочват наименованията на органите на сдружението, предвидени в устава/ като органи на сдружението са заявени за вписване само управителния съвет и общото събрание, а видно от чл. 10 на Устава сдружението има председател и секретар-касиер, които разполагат със собствени правомощия, преди което са органи на сдружението и също подлежат на вписване в ТРРЮЛНЦ. Тези органи не са посочени в заявлението, което е преценено като нередовност и самостоятелно основание за постановяване на отказ, тъй като става реч за ненадлежно заявяване на обстоятелства, която нередовност не се отстранява по реда на чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ.

Към заявлението са представени протокол от учредително събрание; устав на сдружението; съгласие и образец от подписа на представляващия сдружението Я. П..

Като цели на сдружението в неговия устав са вписани: 1.Спиране на отричането и официално признаване съществуването на македонско национално/етническо малцинство в България, което бе признато в продължение на години в миналото, а след това по времето на Т. Ж. отречено и подложено на систематични ; лресии и асимилация. 2.Защита на човешките и на малцинствените индивидуални права на македонците и други етнически малцинства в България съгласно Рамковата конвенция за защита на националните малцинства и останалите релевантни български и международни документи. 3.Слагане край на всяка форма на дискриминация и слово на омраза срещу малцинствата и изграждане дух на взаимно доверие, разбиране и приемане. 4.Популяризиране на идеите за етническа толерантност и приемане на различията като обогатяващ страната фактор. 5.Активна дейност за мир, доверие и добросъседски отношения с Балканските народи. 6. Поставяне графа „Македонец" в документите при преброяванията на населението и създаване на възможност за изучаване на македонския език в българските училища и университети както е било дълго време в миналото. 7.Подписване и прилагане от страна на Република България на всички международни споразумения за малцинствата, техните езици и култура.

Предвидените средства за постигане на целите са : 1. Работа за защита на правата на македонците: - Публично застъпничество за отмяна на дискриминационните държавни актове които са превърнати в правна основа за отричане и дискриминиране на македонското малцинство в България: Декларацията на Народното събрание от 6 март 1990 г., Решение № 1 на Конституционния съд от 29 февруари 2000 г.; Рамковата позиция на правителството на Р България от 9 октомври 2019 и декларацията на парламента от 10 октомври 2019 г. и подобни. - Публично поставяне проблемите на македонското етническо малцинство пред съответните български държавни институции и международни организации и действия за тяхното решаване; поддържане на връзки с видни общественици, с партии, движения и държавни органи в България и чужбина. - Активен диалог с властите и институциите по македонския въпрос -Сезиране на съответните институции при говор на омраза срещу македонското малцинство в България. - Подкрепа за изготвянето на годишни доклади за правата на хората с македонско самосъзнание в България. - Координация и оказване на съдействие на своите членове при осъществяване на тяхната дейност за постигане на целите и задачите по този устав 2.Изучаване и популяризиране на миналото на македонското малцинство във всички негови аспекти: - Неговата поява наскоро след създаването на българската държава през 1878г. чрез емигранти от Македония; - В Пиринска Македония след нейното включване в България; - Във времето на признаване на македонското малцинство и език (1946-1963); - Репресиите на комунистическия режим изпратили стотици хора по затворите а хиляди са репресирани по други начини. - Дискриминацията на малцинството след падането на комунизма. - Културни и езикови особености, исторически традиции. 3.Културно просветна дейност: - Организиране изнасянето на лекции, беседи и доклади за миналото на македонският народ, за националните борби на македонците, за техните духовни и културни ценности, както и по актуални международни, културни, стопански и други въпроси; - Провеждане на землячески срещи, тематични вечери, литературни четения, вечеринки, рецитали, кинопрожекции и други културни активности; -Организиране на събори, фестивали, чествания на исторически дати и събития; -Издава книги, сборници, библиотечни : редици, вестници, календари и

други, които разпространява безплатно. -Съдейства за поместването на материали във всекидневните и периодични издания; 4.Извършване на самостоятелна събирателна дейност на исторически, мемоарни и архивни материали, свързани с историята на македонците; осигурява записването, съхраняването и популяризирането на македонското фолклорно богатство; 5.Проповядване и прилагане на принципите на толерантност, взаимна уважение и приемане, демокрация и права на човека; 6. Популяризиране на съществуващата правна документация и практика в областта на етническата толерантност; 7.Използване на всички механизми и дейности позволени от закона за едно сдружение.

При преценка на поставените цели на Сдружение с нестопанска цел „Гражданска инициатива за признаване на македонското национално малцинство в България и защита правата на гражданите на България с македонско самосъзнание” и предвидените средства за постигането им, съдът намира, че не са налице предпоставките за вписването му в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, тъй като в голямата си част формулираните в Устава на сдружението цели и средства за тяхното постигане противоречат на чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България, забраняващ привилегии, основани на "народност, етническа принадлежност, произход...". В Република България няма обособен македонски етнос, а част от посочените в Устава на сдружението цели внушават съществуването на такъв етнос, съставляващ малцинство и лишен от права. Целите на сдружението и средствата за постигането им очертават пътя на налагането в обществото не само на идеята, че има обособена етническа македонска група в обществото в Република България, която е лишена от права, но и предвиждат действия по активно изграждане на такава етническа група. Тези цели внушават и призовават към отстояване и защита на македонската кауза. По тези причини, целите и средствата за постигането им, предвидени от Сдружение с нестопанска цел „Гражданска инициатива за признаване на македонското национално малцинство в България и защита правата на гражданите на България с македонско самосъзнание” представляват дейност, насочена срещу единството на българската нация и териториалната цялост на страната ни като основен конституционен принцип по смисъла на чл. 44, ал. 2 от Конституцията. Както правилно е посочил Благоевградския окръжен съд - в България не съществува македонско етническо малцинство, по смисъла на дефиницията, съдържаща се в Препоръка 1134 от 1990 г. на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа /ПАСЕ/, като обособена и утвърдена на територията на страната група от хора, чийто членове са граждани на държавата и притежават отличителна религиозна, езикова, културна или друга характеристика ,различаваща ги от мнозинството от населението. Ето защо и афиширането на такова малцинство чрез организация - сдружение с нестопанска цел, предназначени да удовлетворява техни специфични потребности по същество не цели защита на правата им, доколкото те не са различни от тези на останалите граждани, е насочено срещу единството на нацията.

Действително, нормата на чл. 11, ал. 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи е пряко приложима относно всички лица в Република България. Същата извежда като едно от основните права правото на сдружаване като основно неотменимо човешко право - част от правото на свободно изповядване на мисълта и идеите. Съгласно чл. 11, ал. 2 от КЗПЧОС упражняването на това право не подлежи на никакви ограничения освен тези, които са предвидени в закона и необходими в едно демократично общество, в интерес на националната и обществена сигурност, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита здравето или морала или правата на другите личности.

Настоящият състав на Софийски апелативен съд намира, че в случая е налице изключението на чл.11, ал.2 от КЗПЧОС по изложените по-горе съображения. Разпоредбата на чл.44, ал.2 от Конституцията на Република България забранява организации, чиято дейност е насочена срещу суверенитета, териториалната цялост на страната и единството на нацията, към разпалване на расова, национална, етническа или религиозна вражда, към нарушаване на правата и свободите на гражданите, както и организации, които създават тайни или военизирани структури или се стремят да постигнат целите си чрез насилие.

Нормата е пряко приложима. Съдът намира, че приетите от Сдружение с нестопанска цел „Гражданска инициатива за признаване на македонското национално малцинство в България и защита правата на гражданите на България с македонско самосъзнание” в устава цели и средства за тяхното постигане сочат именно на дейност, която е в противоречие с чл.44, ал.2 от Конституцията на Република България.

Воден от изложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2561/12.06.2020 г. по т.д.№ 73/2020 Окръжен съд Благоевград, ГО, 3 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____